

34. DOKSY

aneb cyklistická óda na radost.

Kdo tam byl, ten to ví. Nádherné počasí, dva balíky natěšených cyklistů, výborné vedení Policií ČR, báječné souboje na trati, jak na čele, tak v hloubce pole balíků, a všude okolo opojná jarní příroda...

Pohled z druhé strany: Pár předchozích týdnů mne drželo na pokraji zhroucení do hluboké deprese. Kupodivu to nebylo z úmorného úřadování, shromažďování obvyklého množství dokumentů. Tam to mám zmáknuté, v lednu první žádost, na Policejní prezidium, trochu napjaté očekávání, jestli se něco nemění. A mění, pro nás to má být k lepšímu, obávám se, že k horšímu. Novela zákona říká, že pořadatelé akcí v reflexních vestách mají právo zastavovat řidiče. Má obava, že tím bude přítomnost policistů z jejich hlediska zbytečná, se v dalších jednáních nenaplní. Většina z vás jsou i řidiči, víte o této novele?

Jak dokumenty utěšeně přibývají (transformovali jsme se na spolek, máme datovou schránku, většinou komunikují přes ni, jen je to o poznání pomalejší než mail), začínám koketovat s myšlenkou, že bych si Doksy po osmi letech moc rád zajel jako závodník. Zdraví slouží, koncem dubna mám najeto nevídaných 1400 km. U Pepy Komárka v Cyklovrakovišti mi postavili krásné ojeté Colnago... Jenže stejný nápad startovat má letos i několik dlouholetých osvědčených pořadatelů. Rok co rok jim slibuju, budou-li chtít startovat, nebudu jim bránit. Nebráním. Navíc Jarmila Zárybnická, co mi letos předala ředitelské žezlo, ale chtěla být u toho – vodič druhého balíku – má v den startu neměnný termín nástupu do lázní. Pavel Chyský, o němž vím, že by zvládnul mou roli vodiče prvního balíku i vybavení pořadatelů, je v době závodu služebně mimo. Takže se svým startem se loučím. Sice se po roční pauze hlásí ku pomoci Petr Chrpa a Vráťa Krajník, výborně, můj svěřenec vnuk Michael, co jsem ho letos vůbec netrénoval, kvůli maturitě neměl na kolo čas, tak šup s ním na křižovatky. Jenže dvě auta se čtyřmi pořadatelí stále chybí. Pak další rána – deset dnů před startem mi Jarmila sděluje, že paní šéfová z Bílého Kamene už měsíc nebere telefon, nereaguje na SMS ani na maily, co teď. Dokážu si představit, co by s Doksy bylo bez tohoto zázemí. Ze dna nejčernější díry vzhlížím k temnému nebi a sám k sobě promlouvám – ty starý vole, proč se takle nervuješ, místo abys obklopen vnučaty užíval těch pár dnů, měsíců, či roků, co ti ještě zbývají, bezstarostně si cestoval, kam se ti zlíbí, boural kuželky na bowlingu a lehce proháněl své krásné Colnago. Věřte, že v těch chvílích jsem byl velice blízko toho, letošní Doksy odpískat, zrušit, zastavit.

Muselo přijít vysvobození. Jedno auto a dva lidičky se mi podařilo najít. A týden před startem mi hoši z Vinohradských Šlapek coby kouzelníci Kapr a Kolíkáč, servírují chybějící auto i s dvěma hochy na poslední dvě neobsazené křižovatky. Začínám se z té černé díry drápat nahoru. Aby to nebylo tak snadné, dostávám hlášku, že Měšice jsou vyfrézované, průjezd uzavřen. Na úřadě to potvrzují – hleďte si objížd'ku, ale ne po té oficiální, značené, tam bude plno. Až Policie mne klidní – provedeme vás, jen pozor na kola, bude to jízda přes oraniště...A co s kempem? Pomýšlím na to, zavolat do Termitu, když byl Kámen zavřený, dvakrát jsme tam vyhlašovali a spali. Pak nás tam lákali napořád, my tenkrát odmítli.

Tak muselo přijít druhé vysvobození. Pět dní před startem mi Jarmila volá, že paní šéfová byla v nemocnici na operaci a proto nedostupná, ale počítá s námi na Kameni. Takže sláva – Doksy se pojedou! Na dva dny se zavírám ve svém azylu ve skladu na fakultě, začíná obvyklá předzávodní rutina. Medaile, nataškovat ceny, piva, vše k presentaci, do tašek vše pro pořadatele, majáčky, cedule, stolky, sedačky. Obvolat všechny Policie s tím, co od nich očekáváme. Několikrát denně odbíhám na web yr.no, tam počasí umí. Chvilí je to výborné, pár dnů nato chmurné, den před startem dosti optimistické. Hektickou středu zakončuji s Michaelem relaxací na bowlingu. Ještě přijíždí Pavel Šácha a předává skvostné ceny od Polar shop. V den startu na fakultě nakládáme auta vším potřebným a vyrážíme do Třeboradic. Tím končí pohled z druhé strany a můžu říct, že takto zabrat mi Doksy ještě nikdy nedaly. Holt roky se zastavit nedají a stáří se hlásí čím dál vehementněji. Ostatně, dá-li Bůh a budu živ a zdrav a při síle, příští rok se pokusím vše zařídit tak, abych opravdu startoval. Jako odměnu si vypíšu kategorii Praještěří sedmdesátníci a jestli nepřijede Hrachovina, snad ji i vyhraju. K tomu mi pomáhejte vy, mí cyklisté...

Třeboradice, parkoviště u teplárny. Jsme tu s předstihem. Je nádherně, první závodníci se sjíždí, ještě mám čas sem tam s někým poklábosit. Krátká domluva s čipařem, asi příliš krátká, jak se pak ukáže při vyhlásování. Velice milé shledání s Bohoušem Cirkovským, tento nestor závodu jel Doksy ještě v jedenasedmdesáti, pak dalších dvanáct let jezdil s bratrem jako pořadatel. Letos, kdy je mu 86 let, se přijel s Doksy rozloučit. Já doufám, že se sejdeme i za rok. Zdravím se s věhlasným trenérem p. Vršeckým a nostalgicky vzpomínám, jak jsem jezdil do haly v Motole rozhodovat závody mládeže a sledoval tam tenkrát mladičké, dnes už matadory světových kolbišť – Vakoče, Machačovou či Hačeckého.

Pak vybavit pořadatele – přijeli všichni! Domluva s policisty a je tu start předjezdů. Letos sedm borců, kromě tří našich také čtyři z Vitáčkovy stáje BUFFINO. Ještě přebrat ceny od sponzorů, letos máme i nového, mezi cyklisty stále populárnější Cyklovrakoviště dává ceny pro Mazáky.

Ve čtvrtek **26. května 2016 se prezentovalo 127 účastníků**. Vzhledem k ideálnímu počasí lze říci, že v pracovní den brzy odpoledne to bude plus mínus maximum, kolik závodníků se dá pro příště očekávat. Tržní ekonomika utahuje šrouby pracovnímu nasazení, účast 170 – 180 cyklistů je minulostí. Po roce se na start staví jeden z nejúspěšnějších borců závodu – Tom Vitáček, naopak chybí ten nejslavnější pravidelný účastník - Jirka Ježek.

Jak už je několik let pravidlem, mladý i zralý balík jede úvodních 15 km bez závodění, rychlejším turistickým tempem. Ve vyfrézovaných Měšicích spíše krokem. V Kostelci nemilé překvapení pro první balík. Napříč celou silnicí uvízlý kamion. Vodící policista dává pokyn obrátit, vede nás zpět a úzkými uličkami s povrchem cyklokrosovým objíždíme ucpanou křižovatkou. Než se vrátíme na trasu závodu, uběhne dlouhých tři a půl minuty, nelze se tedy divit, že vítěz druhého balíku má naměřen lepší celkový čas. Blížíme se k závorám před Všetaty, chvíli před námi jdou nahoru, takže odmávneme ostrý start. A mládežníci za to okamžitě berou ostře. Před balík vyskakují jednotlivci, dvojčky, jenže ani Čechelice, ani Řepín nic neřeší, stále vedeme početnou skupinu. Až při vjezdu do Kokořínského údolí máme za sebou jediného jezdce – Petra Beneše. Jeho náskok kupodivu roste. Holt není tu Jirka Ježek, ten toto nikdy nedopustil a vždy vyhecoval skupinu stíhačů k umravnění uprchlíka. Skupinu pronásledovatelů naposledy zahlédneme z vrcholu Romanova, kde P. Beneš vyhrává Vitáčkovu horskou prémii. V podstatě je rozhodnuto. Jen velká smůla by jej mohla připravit o celkové vítězství. V klikatém sjezdu lesem pod Nosálovem nás stírající vůz Policie Česká Lípa natolik zbrzdí, že vedoucího borce pouštíme před sebe. A jede krásně, skoro jak profík Hruška, jenže ten když Doksy vyhrál, odjel všem až na Romanově.

Takže **vítězem 34. ročníku závodu Praha – Doksy se po dlouhé sólojízdě stává Petr Beneš**. Téměř minutu po něm do cíle spurtuje dvanáctka stíhačů – 2. místo M.Plesník, 3. místo šestnáctiletý M.Měšťan (vloni v druhém balíku třetí, letos v mladém to samé). Když jejich spurt vidí vítěz Beneš, jen prohodí – tak tady bych neměl šanci...

Ve zralém balíku byl boj o vítěze přece jen trochu zajímavější. Každý brdek je tak trochu sítem. Kopec v Řepíně je Koktovou vrchařskou premií pro nejstarší kategorii, letos ji opět vyhrává náš Roman Chládek. Vedoucí trojku zformoval kopec na Romanov. Až chvíli před cílem se při předjíždění skupiny odpadlých z mladého balíku nejlépe zorientoval Libor Janoušek a mírný náskok si udržel až do cíle. Druhý dojel Michal Rydval, který ve spurtu porazil Michala Koše, před –nácti lety téměř neporazitelného.

Letos, po pár letech vyhláshujeme venku na terase. A hned na začátku vystává problém: Předjezdci, vesměs Staříci šedesátníci, nenahlásili čipařům, že startují předem, oni, ani nikdo z nás pořadatelů. Čipaři věděli jen o dvou, ostatním vypsali časy, co je řadili na čelo kategorie. Takže Staříci nuceně čekají, až se situace vyjasní, vyhláshujeme ostatní kategorie, už bez problémů. Sluší se zmínit aspoň vítěze jednotlivých kategorií, vše další je ve výsledkové listině. Juniory vyhrál Milan Vopat – TOI TOI Slaný, nejlepší žena je Hana Doležalová – AC Sparta c.a, Staříky šedesátníky vyhrál Roman Chládek CKKV Praha, padesátníky Ctihodné vyhrál Vladimír Paudera – SKI Paudera, nejlepším v kategorii Veteráni je Libor Janoušek – LAWI Autor, který je zároveň vítězem druhého balíku. Vítězem letošních Doks se stal Petr

Beneš – Cyklokros Milovice, vítěz kategorie Mazáci, v kategorii Vlčáci je vítězem Matouš Měšťan – SP KOLO Specialized. Vítáčkovu horskou prémii na Romanově vyhrál P. Beneš, Koktovu prémii pro šedesátníky v Řepíně pak R. Chládek. Nejhmotnějším závodníkem byl Pavel Stuchlík – BUFFINO, se 110 kg váhy. Nejdéle se krásou trasy kochal Jiří Zejda – CKKV Praha, 3:58:12 hod. Nejlepší teamy – AC Sparta c.a., 1x vítěz, 2x 3. místo a CK Vinohradské Šlapky, 3x 2. místo. Za svou neodpustitelnou chybu považuji to, že jsem při vyhlásování opomněl vyhlásit nestora závodu Bohouše Cirkovského. Proto si moc, moc přeju a doufám, že se za rok znovu sejdeme.

Ještě musím zmínit jednu dost nepříjemnou věc. V kempu mne oznámili více než dva závodníci, že jezdec se startovním číslem 700 (UAC č. 131) se dlouhé kilometry vezl za doprovodným autem. Závod patří do UAC, tam je pravidlo, že protest se musí podat písemně, což se nestalo. Ani si nepamatují hochy, kteří mi to říkali. Pokud by záleželo jen na mně, dva hlasy by k diskvalifikaci stačily. Jeden řidič doprovodného auta pořadatelům ve Mšenu hlásil, že hoch se st.č. ?? se v kopci držel jeho střešního nosiče a v pohodě kopec vyjel. Jenže nahlášené st. číslo v závodě nestartovalo. Na podobné podvody jsem dost háklivý a několik závodníků už jsme v minulosti diskli. Nevím, proč někdo přijede závodit a nemá na to, tak musí podvádět...

Pokud jde o večerní a noční sezení na terase, ranní sbírání se k návratu, musel bych se každoročně opakovat. Popravdě už je to záležitost jen Vinohradských Šlapek a CKKV Praha. Staří baviči už se usadili, většina z nich ani nezůstává, ale to noční cyklistické klábosení má pořád své kouzlo, abych mohl zopakovat rčení – kdo Doksy neprožil až do pátku, jakoby je ani nejel...

Nakonec velký dík všem, kteří jste letos v hojném počtu přijeli, velký dík všem pořadatelům na křižovatkách i těm v zázemí závodu. Poděkování a vděk našim sponzorům, kteří nám dodávají hodnotné ceny pro závodníky. Poděkování za skvělou práci policistům již odešlo na Prezidium. A ještě mé vlastní poděkování jednomu člověku, co se třemi činy velice přičinil o zdar tohoto závodu. Kolíkáč ze Šlapek spolu s Kaprem dodal klíčové pořadatele, pak kamerou na svém bicyklu zaznamenal, jak se na Doksech závodí a nakonec umístil výsledky závodu na web UAC. Připravit Doksy ještě jakžtakž zvládám, ale to poslední ani náhodou.

-VLK-